

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת חיי שרה תשע"ט

דבקה בעלת החסד

שלום ילדים!

אברהם אבינו שולח את אליעזר עבדו למצוא אשה לבנו יצחק. אליעזר מגיע לארם נהרים. איך הוא ידע איזו אשה מתאימה ליצחק?

אליעזר מחליט לעשות נסיון: הנערה שתעשה עמי חסד ותציע לי עזרה בהשקאת הגמלים - היא הראויה ליצחק!

מדוע אליעזר החליט לבחון דוקא כך מי היא האשה המתאימה? למה

הוא לא בדק האם היא חכמה או מקשרת?

מכאן אנחנו למדים דבר מאוד חשוב: המדה החשובה באמת היא מדת החסד. חכמינו אמרו שמי שיש לו לב טוב, הוא בעל המדה הטובה ביותר. לכן אליעזר בדק האם יש לרבקה את מדת החסד, וכאשר הוא ראה שהיא בעלת חסד, הוא הבין שהיא המתאימה ביותר ליצחק אבינו.

גם אנחנו נשתדל להיות בעלי חסד, ולעזור למי שבסביבתנו.

2 **רץ נצבי**
פוקד

4 **מידת החסד**

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

סיפור בהמשכים

פרק 2

צבי המשיך בסיפורו:

"אמא התחילה לספר:

'כשהייתי ילדה קטנה, בערך בגילך, היתה מול הבית שלנו מאפייה קטנה. מאוד אהבנו לבקר במאפייה הזו. הריחות שהיו שם היו מאוד נעימים, וגם מדי פעם זכינו לקבל עוגיה או מאפה אחר מבעלי המאפייה, שהיו אנשים מבוגרים ומאוד נחמדים.

יום אחד, נכנסנו כרגיל, אני וחברתי, למאפייה. כבר חשבתי בליבי: אולי היום

נקבל שוב צ'ופר כלשהו? בעלת המאפייה שראתה אותנו והבינה למה אנחנו מצפים, הפתיעה אותנו ואמרה: 'ילדות חמודות, בואו ונעשה הסכם. יש כאן שני מטאטאים קטנים. קחו אותם וטאטאו את חדר הכניסה למאפייה. בכל יום שתנקו כראוי, תקבלו שתי עוגיות טעימות!'

הרעיון מאוד מצא חן בעינינו. אני אוהבת לנקות ולטאטא גם בלי לקבל פרסים, ובוודאי אם אקבל על זה עוגיות טעימות זה יהיה מאוד נחמד... שאלנו את ההורים ולאחר שהם הסכימו מיהרנו למאפייה וביצענו את המלאכה.

התמדנו ב'עבודה' כל יום, ובעלי המאפייה לא אכזבו אותנו. בכל יום חזרנו עם עוגיות טעימות.

כך נמשך הדבר כמה ימים, אולי כמה שבועות. אבל אז, יום אחד, לאחר שכבר

מאותו היום לא
הלכנו יותר לנקות
במאפייה, ויותר לא
קיבלנו עוגיות.

האמת, במשך
השנים לא הצלחתי
להסביר לעצמי
מה כל כך הפריע
לי בכך שהמנקה
עוברת שוב על

מה שעשינו, הרי אנחנו קיבלנו את עוגיות
ונהנינו, אז מה אכפת לי?

אבל אני חושבת שזו בדיוק הנקודה
שמפריעה לך. וזו נקודה חשובה מאוד
בחיים: 'אדם לעמל יולד', כתוב בפסוק.
אדם נועד לעמול ולעבוד, ולכן מאוד חשוב
לו שיהיה טעם במה שהוא עושה. ברגע
שהאדם מרגיש שאין משמעות למה שהוא
עושה, אז אין לו טעם בפעולתו, סיימה
אמא שלי את דבריה."

ניקינו וטאטאנו את המאפייה וכבר הלכנו
הביתה, הייתי צריכה ללכת לקנות משהו
בחנות שליד המאפייה. אני עוברת ליד
פתח המאפייה ומה אני רואה? אני רואה
את העובדת מנקה שוב את החדר שכבר
ניקינו! 'למה היא מנקה שוב?', שאלתי את
עצמי. הרגשתי שאני קצת כועסת, ואפילו
לא ידעתי למה.

דיברתי עם החברה שלי, והחלטנו שלמחרת
אנחנו שוב נעבור שם לאחר הניקיון
שלנו, ונבדוק אם שוב מנקים את החדר
שכבר ניקינו.

למחרת, לאחר שניקינו וקיבלנו את 'שכרנו',
עברנו שוב 'כאילו במקרה' ליד פתח
המאפייה. גם הפעם, המנקה ניקתה שוב
את החדר שניקינו. זה ממש עצבן אותי.
'יותר אני לא עושה את זה! אם הניקיון
שלי לא שווה כלום, אני לא מנקה!', אמרתי
לחברה שלי, וגם היא הסכימה איתי.

מידת החסד

אבא הסכים בשמחה, ונסענו שוב לצפון הרחוק.

אבל אז נכונה לנו אכזבה גדולה. במשך אותן השנים שעברו מאז הטיול הראשון, לא ירדו מספיק גשמים. הנחלים בצפון לא התמלאו במים. גם הנחל הזה שאליו הגענו, לא זרם כלל. מעט המים שעוד נשארו בו, היו דלוחים ובעלי ריח לא טוב. היה ממש עצוב לראות את זה. יצאנו משם מאוכזבים. אמא הפסיקה את סיפורה.

"אבל אמא, איך זה קשור למידת החסד?"

"רותיל'ה, החיות של הנחל היא בכך שהוא מזרים את המים. כל מקום בנחל מקבל את המים שמגיעים אליו, ונותן להם לזרום הלאה, להמשיך הנחל. כך המים שבנחל הם כאילו חיים.

כאשר הנחל אינו נותן את המים שלו, אז הוא גם לא מקבל - המים עומדים במקומם, ומעלים ריח רע.

כאשר אדם יודע לתת משלו לאחרים, אז יש בו חיות. ה' נותן לו והוא נותן לאחרים. אבל כאשר הוא "עומד במקום" ואינו מוכן להוציא משלו לטובת האחרים, חסרה לו החיות. כאילו הוא לא באמת חי!"

רותי הבינה והוסיפה: "ואז יכול להיות שגם ה' לא יתן לו עוד. כמו שכשהנחל אינו נותן מים הלאה, הוא לא מקבל! רק כשהוא נותן, הוא גם מקבל והמים זורמים". ורותי החליטה שבפעם הבאה היא תוותר בשמחה.

"אמא, איזה מעצבן!", קראה רותי עם כניסתה אל הבית מבית הספר. "אני לא מבינה למה אני צריכה לוותר תמיד!". היא לא הסבירה על מה היא מדברת. "רותי, הירגעי. אם יש משהו שיושב לך על הלב אשמח לשמוע. אבל בבקשה ספרי בנחת".

"המורה לאנגלית חילקה היום, כרגיל, שוקולדים למי שהשתתפה וענתה תשובות נכונות בשיעור. גם אני עניתי תשובה נכונה והיה מגיע לי לקבל שוקולד.

הבעיה היתה שמרוב בנות שענו תשובות, לא נשאר למורה מספיק שוקולדים. לטלי חברתי לא נשאר שוקולד. המורה שאלה אם אני מוותרת לטלי, ואני לא הסכמתי לוותר. המורה הסתכלה עליי ואמרה: 'ציפיתי שתוותר'. אהני לא מבינה, למה אני צריכה לוותר?", סיימה רותי את דבריה בכעס.

"רותי", אמרה אמא, "את בוודאי יודעת כמה חשוב לגמול חסד עם האחר. אספר לך סיפור, שהוא משל לעניין של החסד והנתינה:

לפני הרבה שנים, אבא ואני יצאנו לטיול בצפון. עשינו מסלול קצר באחד הנחלים. הנחל היה מלא במים זורמים והמראה היה ממש מרהיב. היה כיף לראות את המים הזורמים בעוצמה.

לאחר כמה שנים, נזכרתי באותו הנחל והצעתי לאבא שנלך לשם שוב. מאוד הרשימה אותי זרימת הנחל בטיול הראשון, ורציתי לראות זאת שוב.

פנית במשחקים

נכון או לא?

1. שרה היתה בת 120 שנה כשנפטרה
2. אברהם לא הסכים לקבל את מערת המכפלה בחינם
3. אליעזר בדק האם רבקה היא נערה חכמה
4. משפחתה של רבקה הסכימה מיד לשלוח אותה ליצחק
5. לבן היה אביה של רבקה
6. אברהם נשא אישה ושמה קטורה
7. ישמעאל היה בן 137 כשהוא מת

חידת חדגא:

באיזה ספר נוסף בתנ"ך מופיע המספר 127 בפסוק הראשון שבו?

חידת פולקע:

כמה נשים היו לאברהם לפי הכתוב בתורה? (עיינו ב"שישוי" וברש"י)

גמלים

מציאו 3 גמלים יוצאי דופן

סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

בני

טליה: איך אברהם אבינו סמך על אליעזר שימצא אשה ליצחק? הרי הוא היה רק עבד!

בני: באמת שאלה טובה. אני לא הייתי סומך על עבד כדי למצוא אשה לבן שלי...

נעמה: אליעזר לא היה שתם עבד. חכמינו אמרו שהוא היה "דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים", כלומר, הוא היה מלמד אמונה ועבודת ה'! זה לא שתם עבד.

יונתן: והוא בדק אם רבקה היא בעלת חסד.

נעמה: נכון, חמוד. זו גם נקדה חשובה. ביתו של אברהם אבינו היה כל כך משרש במדת החסד, עד שאברהם היה יכול להיות בטוח שאליעזר יחפש אשה בעלת חסד. ואכן, זו המדה שאליעזר חפש אצל רבקה, וגם מצא.

בני: המורה בבית הספר הדגיש לנו שרבקה עשתה מעשה מאד קשה. להשקות עשרה גמלים מהבאר, זה לא כמו שאנחנו חושבים. נדמה לנו שזו עבודה קלה של כמה דקות, אבל באמת זו עבודה קשה.

נעמה: נכון מאד. רבקה לא הססה להשקיע בשביל מדת החסד. לכן היא כל כך התאימה להכנס למשפחתו של אברהם, שמדתו היא מדת החסד.

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!